

‘Konijn van Olland’ vlot en luchtig muziekdrama

door Henk van Raak

TILBURG – Door de bank genomen brengt het Tilburgs Vocaal Ensemble met serieuze gezichten en in strakke zwarte pakken gekleed klassieke liederen ten gehore. Met het muziekdrama ‘Ik ben konijn van Olland’ tapte het ensemble dit weekeinde in de Concertzaal uit een heel ander vaatje. Niks zware teksten, niks twee uur lang strak in het gelid, maar spel en beweging, en vooral luchtigheid. En dat alles vlot en enthousiast gebracht.

Met de voorstelling levert het ensemble haar bijdrage aan de feestelijkheden rond het 200-jarig bestaan van Tilburg als stad. Centraal staat het jaar 1809 én de dag dat koning Lodewijk Napoleon Tilburg die stadsrechten verleende. Tekstschrijver Jace van de Ven gaf daar – uiteraard – zo zijn eigen draai aan, waarbij de fictie de werkelijkheid naar zijn hand zet. De titel schijnt een citaat van Lodewijk Napoleon te zijn. Die sprak blijkbaar zo beroerd Nederlands dat de zin ‘Ik ben de koning van Holland’ bij hem als ‘Ik ben konijn van Olland’ uit zijn mond kwam. Vooraf aan het eigenlijke muziekdrama – een groot woord in dit geval – zong het ensemble een viertal Franstalige liederen van Hortense de Beauharnais, de vrouw van Lodewijk Napoleon, en dus de eerste koningin van Holland.

Dirigent Arjan van Baest voorzag de koorzang van eigentijdse, harmonische wendingen. Vervolgens bracht het jeugdkoor van Souvenir des Montagnards een aantal Tilburgse liedjes voor het voetlicht waarbij vooral ‘D’n oude Heuvel’

Het enthousiasme spatte er gisteren vanaf tijdens de twee voorstellingen van ‘Konijn van Olland’ in de Tilburgse Concertzaal.

foto Marie-Thérèse Kierkels/PVE

opviel door de prachtige samenhang en het sterke arrangement. Zonder pauze werd vervolgens overgegaan tot de hoofdmoot van de voorstelling die bijna drie kwartier in beslag nam. Meteen was het gedaan met de imobiliteit tijdens de liederen, en

kwam het hele gezelschap in beweging. Regisseuse Meta Stevens bleek er van begin tot eind in geslaagd de zangers en zangeressen bijna een choreografie aan te leren. Dat ging zowel het ensemble als het jeugdkoor, dat integraal onderdeel vormde van het muziek-

drama, bijzonder goed af. Het door haar ingebrachte spel was vlot en luchtig en het enthousiasme spatte er van af. De teksten van Van de Ven werden in wisselende samenstellingen gezongen door de mannen, de vrouwen en de jongeren, wat een grote leven-

digheid met zich meebracht. Enige minpuntje was dat de koorzangen nauwelijks te verstaan waren. Bij de individuele zang waren de teksten nog wel te volgen. Niettemin een meer dan geslaagde voorstelling waar het Tilburgs Vocaal Ensemble trots op mag zijn.